

Jeg vil påstå, at hr. Nødgaard og kompagnis taler heroppefra og forslaget er ren rindalisme og ren populisme og i strid med den grundlov, hr. Nødgaard har skrevet under på at ville overholde.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Den med grundloven vil jeg altså gerne returnere, for er det ikke også grundlovsmæssigt, at vi skal sørge for, at midlerne, som kommer ud herfra, behandles på en rimelig måde; at de går til det, som de skal gå til osv. osv. Det er nok vores ansvar alligevel. Og det er jo netop dér, jeg vil ind. Det, jeg vil ind til – man taler udenom konstant – er den nepotisme, der er foregået. Den lukkede cirkel, der har været. Og så sidder man her og siger: Jamen vi skal lave nogle råd, og vi skal dit, og vi skal dat. Ja, men det kommer, når vi f.eks. kommer til den forhandling, vi har på tirsdag om Betænkning om Billedkunst osv.

Det, som vi vil have fat i nu, er: Hvad er der foregået? Hvad vil Folketinget i virkeligheden gøre for at rydde op i de tilstande, der er nu? Det er ikke fremtidssikret; ja, det skal det også være, men det kommer i en anden sammenhæng. Hvad vil man gøre ved det, som Ekstra Bladet har skrevet om i 3 uger? Det kan vi da ikke lukke øjnene for.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Ja, den skal også blive meget kort. Jeg synes, det er lidt voldsomt, når hr. Arne Melchior går ind med en kort bemærkning til hr. Ole Sohn, som er et angreb på Dansk Folkeparti. Det kunne vi tage under hr. Arne Melchiors indlæg. Jeg vil godt lige forklare det, som jeg også sagde, hvis hr. Melchior vil høre efter, i min ordførertale, at der ikke er tale om rindalisme.

Det, der står i Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse – hr. Sohn er en klog mand, han er valgt i Vestsjællands Amt, og han har læst det rigtigt – er, at de midler, der er sat af, selvfølgelig underforstået: som et flertal i Folketinget har sat af, på de årlige finanslove til anvendelse af det dér, har da ikke spor med rindalisme at gøre, eller at vi vil fjerne pengene.

Jeg tænkte, da jeg tog herind til morgen: Debatten skal nok blive drejet sådan, at den drejer sig om rindalisme og kulturfjendskab, og hvad ved jeg, fordi hr. Sohn og hr. Melchior overhovedet ikke, og hr. Søren Hansen slet

ikke, vil drøfte substansen i den her sag. Den kryber man let og elegant udenom. Men hr. Melchior kan vente sig til næste gang.

Arne Melchior (CD):

Der har tidligere nogle gange været nævnt en vis hr. Rindal, og jeg håber da, at han personlig har det godt. Jeg under ham et langt og sundt liv. Men rindalisten er heldigvis død i dette land. Det er nu årtier siden, og her står garden fra Dansk Folkeparti og forsøger at give rindalisten kunstigt åndedræt. Og de puster, og de aser, og de maser, og de kommer ingen vegne. Den er død, og som hr. Søren Hansen rigtigt sagde, så udtaler Folketinget aldeles ikke, men med 90 pct. nej, det, som hr. Nødgaard har forelagt her til vedtagelse.

Så har der også været nævnt en avis, Ekstra Bladet. Vist kan man da læse Ekstra Bladet, det bør man gøre. Det er nu påfaldende for mig, at der har været sat seks mand på den kampagne, men Ekstra Bladets fortrinlige kunstanmelder, hr. Alex Steen, har ikke deltaget i den kampagne. Det er dog ganske påfaldende, at når man har så anerkendt en kapacitet på kunstområdet og ikke mindst, hvad den bildende kunst angår, så er han aldeles ikke involveret. Det tyder altså nok på, at det måske ikke er så entydigt.

Nu kan man jo altså også læse om kunst andre steder. Der er en avis, der hedder Politiken, som har haft et par ledere om sagen. Der er en avis, der hedder Information, på hvis bagside i dag man kan læse en udførlig artikel om sagen. Men det ligger selvfølgelig hr. Nødgaard fjernt at læse den slags aviser.

Man kunne jo måske også læse lidt hos Broby Johansen og begynde at forstå en lille smule – bare prøve på at forstå en lille smule af, hvad det drejer sig om, men det ligger hr. Nødgaard lige så fjernt. Og det er jo egentlig synd.

Weekendavisen havde en lang leder om sagen, og de kritiserede Ekstra Bladets måde at gribe den an på, men de sagde dog – og dér er jeg enig – at der er fat i en sag. Der er fat i dette, at der af to kunstnere er indkøbt lige ved 500 værker med ca. 240 til hver, jeg kan ikke huske det nøjagtige tal, og den er ikke så god.

Og det er rimeligt, at det drages frem. Og det er rimeligt, at det diskuteres. Det er bare ikke Folketingets sag, og det er ikke Folketingets hensigt, og det er ikke Folketingets evne at tage bestemmelser om den slags ting.

Det må tildeles den offentlige debat, som det også tit sker, og det er glædeligt, og det er med